

SLIK VAR RICHARD

I Lises konfirmasjon snakker Morten med svogerens sin, Andreas. Andreas er gift med Mortens søster, Amalie. De er foreldrene til Kristian og Julie.

De snakker om Morten og Amalies far, Richard, som døde for noen måneder siden.

Morten: Det er rart å tenke på at far ikke er her i dag. Hver gang jeg tar en tur i skogen, tenker jeg på ham.

Andreas: Ja, han kunne så mye om natur og friluftsliv. Svigerfar lærte meg mye om livet i skogen.

Morten: Ja, jeg var med ham i skogen fra jeg kunne gå. Vi fisket jo mye sammen, også etter at jeg ble voksen. Men den årlige elgjakta var nok høydepunktet. Vi gutta på jaktlaget hadde mye moro sammen.

Andreas: Husker du kveldene rundt bålet? Svigerfar var et oppkomme av gode historier. Det er litt trist å tenke på at Julie ikke får lære ham å kjenne. Lise og Øystein er heldige som fikk være så mye sammen med ham.

Morten: Ja, og de likte det veldig godt. Øystein koste seg på fisketurene i Trysil. Far fant de beste stedene, og Øystein kom alltid hjem med et par-tre ørreter. Det blir nok umulig å erstatte en bestefar, men det er vel ikke meningen heller.

Andreas: Hvordan går det med Marta, nå som hun er blitt alene?

Morten: Ganske bra, men du vet hun savner ham veldig. De var jo gift i mange år, og de hadde et godt liv sammen.

Andreas: Men hun var vel mye alene når Richard var ute i skogen?

Morten: Ja, men slik var livet deres. Han kom alltid hjem til henne, og den tida de var sammen, hadde de det fint.

Jeg savner ham allerede, enda vi ikke så hverandre så ofte de siste årene. Jeg kan godt tenke meg hvordan det er for mor.

Andreas: Beklager hun seg?

Morten: Nei, det er ikke naturlig for henne å vise oss hva hun tenker og føler. Slike ting holder hun for seg selv. Det er hennes måte å være på. Men hun gleder seg til å flytte til den nye leiligheten. Ja, du vet vel at hun skal flytte sammen med oss?